

Казка «Колобок»

— Та з чого ж
я спечу, як
борошна
нема?

— От, бабусю, піди в
хижку та назмітай у
засіку борошенця, то й
буде колобок.

A vibrant illustration of a forest scene. In the foreground, a yellow, round character with a red tuft of hair and rosy cheeks sits on a log, looking towards a yellow rabbit. The rabbit is running towards the left, looking back at the character. The background features lush green trees and bushes under a clear sky.

Я по засіку
метений,
Я із борошна
спечений,—
Я від баби втік,
Я від діда втік,
То й від тебе
втечу!

— Колобок,
колобок, я тебе
з'їм!

— Не їж мене,
зайчику, я тобі
пісеньки заспіваю

— Ану
заспівай!

Я по засіку
метений,
Я із борошна
спечений,—
Я від баби втік,
Я від діда втік,
То й від тебе
втечу!

— Не їж мене,
вовчику-братуку, я
тобі пісеньки
заспіваю

— Колобок,
колобок, я тебе
з'їм!

— Ану
заспівай!

Я по засіку
метений,
Я із борошна
спечений,—
Я від баби втік,
Я від діда втік,
То й від тебе
втечу!

— Не їж мене,
ведмедику, я тобі
пісеньки заспіваю

— Колобок,
колобок, я тебе
з'їм!

— Ану
заспівай!

— Не їж мене,
лисичко-
сестричко, я тобі
пісеньки заспіваю

Я по засіку
метений,
Я із борошна
спечений,—
Я від баби втік,
Я від діда втік,
То й від тебе
втечу!

— Ну й пісня ж гарна!
От тільки я недочуваю
трохи. Заспівай-бо ще
раз та сідай до мене
на язик, щоб чутніше
було.

— Ану
заспівай!

— Колобок,
колобок, я тебе
з'їм!

Конец

